

PETRKLÍČ

Maria – učitelka mé víry

Srpen i září jsou měsíce, kdy máme Pannu Marii více před očima. K této úvaze mě přivedl malý bratr Ježíšův, Carlo Carretto. Píše: „Maria byla zasnoubena s Josefem, ale dříve, než spolu začali žít, ukázalo se, že čeká dítě působením Ducha Svatého. Josef, její muž, který byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl tajně se s ní rozejít.“ (Mt 1,18). Josef tedy nebyl žádný udavač a Jáchym, Mariin otec, nesehrál službu ochránce zákona a Marii neusmrtil, jak to žádal Mojžíšův zákon.

Pociťoval jsem Marii docela blízko u sebe, choulíc se v písku. Malou, slabou, bezmocnou. V jejím zázračném, ale tak nepochopitelném, skutečném těhotenství. Oči obyvatel Nazareta slídily po dívce nesoucí dítě v lůně a vptávaly se s celou tíhou podezření: ‚Jak jsi přišla k dítěti, ty neslušná holko?‘ ‚Jak temná noc! Co mám odpovědět? Kdo mi uvěří, že Bůh je otcem toho dítěte? Neřeknu nic, Bůh se postará...‘ Chudá spanilá Marie, malá dívčí matko. Špatně začínáš svou cestu! Jak se chceš vypořádat s tolika nepřáteli? Kdo pochopí tvou víru? Toho večera jsem poprvé cítil“, pokračuje Carretto, „že jsem se přiblížil Marii tajemství. Poprvé jsem neviděl Marii jako nehybnou voskovou sochu v lesku a nádheře královny na oltáři, nýbrž jsem ji poznával jako sestru vedle sebe, s obnošenými šaty a se stejnou únavou, jako cítím já. Nyní jsem chápal, proč Alžběta, jakmile vyslechla Mariin pozdrav, zvolala: ‚Šťastná jsi, že jsi uvěřila.‘ (Lk 1,45). Opravdu je třeba nesmírné odvahy, aby tomuto Maria uvěřila. I pro nás není lehké věřit tomu, co nám, Maria, říkáš a dosvědčuješ, že tento syn není plodem nočního dobrodružství, které bys nechtěla objasnit. I pro tebe, Maria, je všechno tak obtížné a nepochopitelné, abys tomu uvěřila celou svou bytostí. Je to to největší, co může být řečeno malé, pokorné, chudobné dívce: dostává se do kontaktu s nadpřirozenem a slyší, že bude mít syna Nejvyššího. Ona, která je na nejspodnějším žebříčku společnosti. Toho večera jsem si v africkém písku zvolil Marii za učitelku víry. Už nebyla pro mne jen vznešenou postavou, ale sestrou mého srdce, společnicí na mých životních cestách, učitelkou pravé víry. Dnes se cítím jako bratr těch, kteří zápolí s vírou a procházejí, tak jako já dříve, temnou nocí víry. Kdybych umřel“, píše Carretto, „a já doufám, že to nebude dlouho trvat, a přišli jste na můj hrob, neproste mě, abych se přimlouval za odstranění nějakého vašeho trápení, ale proste mě, abych se modlil za vaši víru. Je to jediný dar, a ten největší, za který stojí za to se modlit.“

Po události s mladou tuaregskou dívkou, kterou zavraždila její rodina pro cizoložství, jsem stále lépe chápal Marii z Nazareta. Tato tragédie mi umožnila ocenit Mariinu odvahu, že ihned přijala Boží výzvu a to, co s ní Bůh zamýšlel. Musela přijmout úlohu těhotné dívky. Co by jí asi jinde řekli rodiče? Třeba by uslyšela: ‚Klid se odtud a víc se neobjevuj, jsi skvrna rodiny!‘ V některém arabském, egyptském nebo hebrejském domě by tekla i krev. Maria měla ve víře odvahu důvěřovat Bohu a přijmout i nemožné a přenechat mu řešení svých problémů. Její víra se skutečně vypjala na život a na smrt. ‚Stačilo pár měsíců, kdy jsem ještě nebydlela u Josefa, aby moje těhotenství nebylo možno utajit. Tehdy jsem se učila znát temnou a bolestnou víru. Jak jsem to měla objasnit své matce a svému snoubenci? Prožila jsem bolestnou a úzkostnou dobu, kdy mojí jedinou útěchou bylo, že jsem si stále říkala: Všechno je Bohu možné. Na Něm bylo, aby zjednal jasno, a v to jsem pevně důvěřovala. Svého utrpení jsem se tím ovšem nezbavila a byly hodiny, kdy mně drásalo srdce. Neodvažovala jsem se vyjít z domu a někdy jsem i cítila slídivé oči za naším stavením. Třásla jsem se při myšlence, že bych mohla být označena jako cizoložnice. Jak jsem byla šťastná, když mi Josef oznámil, že jeho důvěra ve mně po Božím zásahu nebude otřesena. To byl plamínek radosti v temnotě mé víry. Už jsem potom věděla, jak je to s vírou. Člověk si musí zvyknout žít ve tmě a nevidět krok dopředu. Bylo ještě něco neobvyklého, co se přihodilo a co ulehčilo mé trápení. Anděl mi dal znamení, že moje teta Alžběta bude mít dítě – něco úžasného, protože všichni příbuzní věděli, že je neplodná. Setkání s ní mě naplnilo radostí.‘

Byla noc, úplná tma“, pokračuje Carretto, „ale neměl jsem chuť spát. Ponořil jsem se do meditace, kterou mě Maria vedla. Pokoušel jsem se vniknout do tajemství víry, která je bolestná a temná. Není lehké věřit, je lehčí rozumově argumentovat. Není lehké přijmout tajemství, které tě přesahuje a vede až k hranici únosnosti. Chudá Maria! Bylo pro tebe těžší přijmout dítě ve víře než v těle. A přece není žádná jiná cesta než víra. Není jiná volba. A ty nechceš, Maria, před volbou couvnout. Říci si, že to nemůže být pravda, že je to nesmyslné, že představovat si Boha, který se stává člověkem, že neexistuje žádný spasitel, který nás zachrání, že všechno je chaos a svět ovládá absurdita, že smrt má poslední slovo a ne život? Ne, nikdy! Jestliže je těžké uvěřit, tak nevěřit je jistá smrt. Jestliže doufat proti vší naději je heroické, nedoufat znamená svíravý strach. Jestliže milovat tě stojí krev, tak nemilovat je peklo. Věřím, Pane, chci věřit celým svým srdcem. Věřím, protože chci žít, věřím, protože chci zachránit někoho, kdo tone: Tvůj lid. Věřím, protože to je jediná odpověď, která se týká Tebe, transcendentna, Tvůrce, spásy, Života, Světla, Lásky, všeho... Podivné, nechci říci zázračné. Sotva jsem řekl ‚Věřím‘, najednou jsem viděl, jak se noc rozjasňuje. Zavírám oči, protože noc, skutečná noc mě oslňuje svým světlem – nic není jasnější než tato tmavá noc, nic viditelnější než neviditelný Bůh. On mohl bydlet skutečně ve tvém klíně a ty jsi ho mohla zahřívát, malá spanilá ženo, Maria, moje sestro! Šťastná jsi, že jsi uvěřila, volám k tobě dnes i já s radostí, kterou dává víra.“

Proto volám i já s vámi, drazí farníci: Maria, dej nám svou víru! O to prosí a tu vám vyprošuje

Váš farář

Šest tisíc plamínků

Charismatická konference v Brně

„Setkání křesťanů v Brně“, „KCHO – žádné rokování, ale živé setkání“, „Tisíce věřících navštíví Brno“... tyto titulky novinových článků mě začátkem prázdnin upozornily, že se v jihomoravské metropoli uskuteční ve dnech 25. – 30. července již osmnáctý ročník Katolické charismatické konference (KCHO). Přiznám se, že jsem dosud na žádném ročníku konference nebyla. Ovšem místo konání, vyhovující termín, snadné přihlášení, doporučení známých, kteří jsou pravidelnými účastníky, a zejména zvědavost – to vše usnadnilo mé rozhodnutí o účasti.

Konference byla zahájena mší svatou a adorací v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve středu večer. Před touto mší jsem při registraci v klimatizovaném pavilónu F brněnského výstaviště obdržela kartičku pro vstup na přednášky a bezplatné cesty brněnskou MHD po dobu konání konference a především podrobný program. Jeho zajímavý a bohatý obsah mi připravil následující tři dny těžké chvíle při rozhodování, kterého z paralelních pořadů se zúčastnit.

Kromě každodenní mše svaté a ranní modlitby chval proběhlo šest hlavních přednášek, které přednesli Sergiusz Gajek, Pavel Semela, Veronika Barátová, Vojtěch Kodet a Kateřina Lachmanová, Hlavním tématem přednášek a zároveň mottem konference byla slova Pána Ježíše Krista: „*Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat*“ (13. kapitola evangelia podle sv. Jana).

Přednášky mě zaujaly svou pestrostí a především hloubkou témat. Zaznělo mnoho úžasných myšlenek, byla vyslovena řada krásných a povzbudivých slov a tak různorodost věku, stavu a povolání posluchačů nebránila tomu, aby v pronesených slovech získal každý něco konkrétně pro svůj život víry. Mě osobně nejvíce oslovil obsah přednášky sr. Veroniky Barátové s názvem „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl“. Všem doporučuji. Příjemným zážitkem s opravdovými a upřímnými myšlenkami byly pro mě přednášky „Ježíš – Pán a Mistr“ (P. Pavel Semela) a „Chudí Páně“ (P. Vojtěch Kodet).

Ale konference to nejsou jenom mše svaté a přednášky. Dětem přítomným na konferenci byla určena tzv. Dětská konference. Každý den v odpoledních hodinách se konala zajímavá divadelní představení určená nejen dětem.

Otec Jiří vypátrán na konferenci

Byla možnost posezení u cimbálu s ochutnávkou vín. Mládež určitě zlákala nabídka pop-rockového koncertu chval. Já jsem uvítala možnost seznámit se a zakoupit nové tituly křesťanských knih. Dozvěděla jsem se o existenci internetové televize TV MIS (MIS znamená multimediální internetová samoobsluha), která nabízí na čtyřech programech křesťanské pořady různých žánrů (<http://www.tv-mis.cz/>).

Pět dní sice uteklo jak voda, ale jsem přesvědčena, že v každém účastníku, včetně mě, zanechalo velmi mnoho pěkných vzpomínek, pocitů a myšlenek, setkání, které nás obohatily a povzbudily na cestě s Ježíšem. A co jsem si konkrétně odnesla já?

V mysli mi zní slova, která zazněla na konferenci: „*Být křesťanem znamená mít Ježíše za Krista a Pána svého života, aby vládl našemu životu a žil v nás. Je třeba říci, že Ježíš je **Mistrem a Pánem** každé oblasti mého života.*“ Snažím se vést vlastní představy v souladu s Boží vůlí. K tomu je nutné dokázat objevovat denně dary, které mi Bůh dává.

Je dobré pamatovat, že „*Vše co nám bylo dáno, je službou pro druhé lidi.*“ „*Ideální je být tak plný Boha, že nám to nedá neposloužit druhým.*“ A uvědomit si, že „*Smrt je, když člověk žije pro sebe, byť za své.*“

Atmosféra na konferenci mě osobně velmi povzbudila. Často nejsem statečná ve svém životě veřejně projevít svou víru. Nalezla jsem tu v modlitbě a společenství odvahu a jistotu, že se vždy vyplatí zastat se své víry. „*Bůh může přivádět lidi k víře prostřednictvím našich selhání – je to naše útěcha, ne ospravedlnění!*“ Uvědomila jsem, že záleží na mě, na mém přístupu a životě, aby svědectví víry, které vydám, bylo pravé a pravdivé pro druhé...

Oslovila vás tato akce a chtěli byste se příště zúčastnit? Můžete se tedy začít těšit se mnou – na červenec 2008, kdy se opět v Brně uskuteční již devatenáctá Katolická charismatická konference.

Elvíra (jedna ze šesti tisíc účastníků KCHO)

O audio a video nahrávky z Katolické charismatické konference Brno 2007 si můžete napsat na adresu: Sdružení Telepace, Kostelní nám. 2, 702 00 Ostrava nebo zavolat na telefonní číslo: 596 125 881, popř. mail : info@tvnoe.cz.

Kresba Oldřich Šíkula (výřez)

Audience u Svatého otce

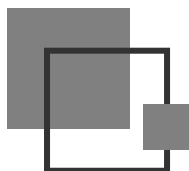
Je středa čtvrtého července ráno. Vydáváme se do probouzejícího se Říma. Míříme do Vatikánu, dnes by měla být audience u Svatého otce. Kolem vysokých zdí, obepínajících Vatikán, se už od ranních hodin line asi kilometrová řada turistů toužících shlédnout Vatikánská muzea. Přicházíme na náměstí Svatého Petra. Je po deváté hodině a slunko se ještě schovává za mraky. Náměstí je poloprázdné.

Bez čekání procházíme kontrolou zavazadel a míříme do baziliky. U bočního vchodu do jednoho z vatikánských paláců hlídají dva členové švýcarské gardy, jeden z nich je stylově vyzbrojený kopím. Celou scénu jako z pohádky dotváří rozsvícené lucerny v klenuté chodbě. Máme štěstí, potkáváme zájezd českých turistů. Nevadí jim, že se k nim přidáváme, a tak máme zajištěnou prohlídku i s průvodcem. Před vstupem nás ještě vatikánští zřízení kontrolují, jsme-li řádně oblečení a pouští nás dál do baziliky. Prohlížíme si svatou bránu, která je spojená se zvláštními milostmi odpuštění hříchů a otevírá se jednou za dvacet pět let. Ještě jeden pohled na vatikánské náměstí, které teď máme jako na dlani. Obelisk uprostřed náměstí se skoro osamocně, bez „podhoubí“ hemžících se turistů, tyčí k nebi.

Hned za hlavním vchodem nás uvítá snad nejkrásnější a nejdojímavější umělecké dílo z celé baziliky, je jím Michelangelova Pieta. Je to prý jediná socha mistrem podepsaná, vytvořil ji ve čtyřadvaceti letech. V hlavní lodi jsou nachystané židle, které jsou pomalu obsazovány přicházejícími poutníky. Na náš dotaz nás vatikánští zřízení informují, že asi za tři čtvrtě hodiny zde bude audience Svatého otce. Procházíme ještě s průvodcem levou boční lodí baziliky a prohlížíme si kopuli, na kterou se dá vystoupat a vidět Řím z ptačí perspektivy. Čas audience se už pomalu blíží a tak opouštíme skupinku a sedáme si vboční lodi přímo oproti obrovskému černému baldachýnu. Pod baldachýnem je nachystáno křeslo, na které usedne Svatý otec. Snad ho uvidíme odtud. Na pořádek dohlíží vojáci švýcarské gardy oblečení do historických uniforem sešitých z oranžových, modrých a červených pruhů.

A už je to tady, v bazilice to začíná šumět, lidé před námi vstávají. Svatý otec zřejmě přichází od hlavního vchodu a prochází středem hlavní lodi a zdraví se s poutníky. Už ho můžeme vidět také, vystoupal po schodech pod baldachýn, ještě jednou všechny zdraví a usedá na křeslo. Po obou stranách baldachýnu mu stojí čestnou stráž vojáci švýcarské gardy vyšňoření přilbami s červeným peřím. Svatý otec předčítá krátký proslov, během kterého se snažím vmísit vuličce mezi ostatní poutníky a vyfotit ho alespoň z dálky. Na závěr dává požehnání a loučí se. Je to neuvěřitelné, ale vypadá to, že půjde přímo kolem nás. Odchází se svým doprovodem, žehná a potřásá si s lidmi rukou. Kamarádka natahuje také tu svoji, já stoupám na židli a chystám si aparát na ten nejlepší snímek. Skutečně prochází kolem nás, díváme se mu z očí do očí, kamarádka mu potřásá rukou a já fotím. Je to pro nás velký zážitek. Svatý otec přechází a pomalu se nám ztrácí z dohledu vhoufu svého doprovodu. Ještě nějakou chvíli si sdělujeme svoje dojmy a říkáme si co ještě lepšího bychom mohli v Římě zažít. Venku potom před baziliku přicházejí hudební a taneční soubory, hraje se, zpívá a tančí zřejmě pro potěšení Svatého otce, ale i to naše.

Jana

Rozhovor

V přírodě je všechno zázrak

O rozhovor jsem požádala pana Ing. Jiřího Saula, který zasvětil svůj život ochraně přírody a krajiny. Očarovala ho botanika, ale také historie obce Česká, kde jeho rod žije již přes 200 let. Je členem České botanické společnosti při Akademii věd ČR, autorem publikace „Květena Kuřimska“, bylo mu uděleno několik cen především za záchranu místní populace kriticky ohroženého druhu lýkovce vonného.

Jak dlouho sledujete květenu Kuřimska a kdo Vás uvedl do říše rostlin?

Moje botanické začátky spadají do studií na gymnáziu, do počátku 40. let, kdy jsem se seznámil s kuřimským učitelem RNDr. Františkem Šmardou, se kterým jsem potom celý život spolupracoval. Byl to výborný botanik, znalec moravské květeny. Chodil jsem s ním na exkurze do okolí Kuřimi, Brna a jemu vděčím za uvedení do krásné krajiny, která v té době vypadala úplně jinak než dnes. Za ta léta jsem poznával botanické lokality v různých ročních obdobích, sledoval jsem jarní, letní a podzimní aspekt. Pak jsem také spolupracoval s panem Josefem Dvořákem, bývalým přednostou železniční stanice Kuřim. Ačkoliv byl neprofesionál, vypracoval se jako výtečný znalec květeny. Ve vědeckých kruzích je uznávaným odborníkem na rostlinné druhy čeledí trávy, sítinovitě a šáchorovitě. Všechny zjištěné rostlinné druhy musí botanik podrobně popsat a zdokumentovat v herbáři. Můj herbář, který čítá 5 000 položek, je uložen v Moravském zemském muzeu a na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity. Přítel pan Dvořák však sestavil 11 000 herbář.

Jak se vlastně taková rostlina může v přírodě chránit?

Na území Kuřimska se v roce 1998 vyskytovalo 43 zvláště chráněných druhů rostlin, z toho 4 druhy byly zařazeny v kategorii kriticky ohrožených (mezi ně patří lýkovec vonný), 14 silně ohrožených a 25 ohrožených. V minulosti se lýkovec vyskytoval ve svazu, dnes se nachází na 3 lokalitách na Zlobici v populaci 1 keříčku. Největším nebezpečím je zarůstání keří a travinami. Rostlina se proto musí ochránit před zastíněním, zajistí se podmínky pro její růst a vegetaci. To znamená, že se vysekává, vytrhává tráva v okolí rostliny, zařezávají se okraje lesa, mýtí se keře.

Které další ohrožené druhy rostlin v okolí Kuřimi jste sledoval a chránil?

V posledních letech jsem se věnoval víceméně ochraně kriticky ohrožených druhů rostlin – hvozdník pyšný, který se nachází v množství cca 50 jedinců na Zlobici a na okraji lesa Studená u Lelekovic, len žlutý se vyskytuje na jediné lokalitě Březina mezi Českou a Lelekovicemi, to je doubrava, kde jsou vzácné druhy orchidejí. Pak jsem přešel k obtížnějším pracím – sběru ostružiníku, jenom v našem regionu je 23 druhů.

S kým jste spolupracoval?

Spolupracoval jsem s různými institucemi, s ochránci přírody, zúčastnil jsem se mnoha školních exkurzí po jižní Moravě a Slovensku. Inicioval jsem vyhlášení přírodních památek Březina u Lelekovic. V roce 1942 můj přítel Dvořák objevil na staré Hitlerově dálnici u Kuřimi lokalitu s orchidejemi a od tohoto roku ji sleduji. Agentura ochrany přírody pravidelně po odkvětu rostlin lokalitu kosí, prořezávají se okraje výspu dálnice od borovic a křovin. Na ochraně se podílí také MěÚ – Ing. Sikorová.

Napsal jste množství článků v časopisech a novinách, ale především jste sepsal publikaci „Květena Kuřimska“. S jakým cílem jste dílo tvořil?

Od roku 1942 se věnuji pozorování botanických lokalit s výskytem zvláště chráněných a ohrožených druhů rostlin na Kuřimsku. Považoval jsem za nutné, co nejpodrobněji a pravdivě revidovat stav současné květeny, popsat změny celkové vegetace, objevit pro region nové, dosud neznámé taxony, ale také zaznačit zánik řady dalších rostlin. Jen pro představu, za posledních 5 let z okolí Kuřimi zaniklo kolem 70 rostlinných druhů.

Vaším velkým koníčkem je také historie, na co jste se zaměřil?

Jsem kronikářem obce České od roku 1990 a zpracoval jsem spoustu historických dokumentů. Vypracoval jsem také Kroniku obce od roku 1785 do 1925. Obec Česká byla založena roku 1785. Císařským nařízením bylo rozhodnuto rozparcelovat neprosperující hospodářský dvůr v Lelekovicích, který patřil městu Bmu. Název obce pochází od prvních osadníků, kteří přišli většinou z Čech z okolí města Litomyšle. Původně zde vzniklo 10 domů po jedné a po druhé straně silnice, tehdy císařské. Původně se tato obec jmenovala Ziesendorf, v němčině ziesen znamená činže, osadníci dostali asi 18 měřic polí, za ně odváděli panství 32 zlatých. Roku 1945 byla přejmenována na Česká, výnosem ministerstva vnitra. Napsal jsem publikaci „Historie Ziesendorfu“, ve které jsem popsal, kdo bydlel v jednotlivých domech od jejich založení. Pak mám zpracovaný rodokmen naší rodiny až do roku 1636, hledal jsem s bratrem v archívech, jsou psané kurentem, to vše jsem překládal. Zjistil jsem, že můj rod Saulů pochází z Trstěnic od Litomyšle a roku 1791 se usadil zde v České.

Jaké má Česká historické památky?

Česká má jen velmi málo památek. Kaplička je více obecním než církevním majetkem. Kolem roku 1800 byla postavena čtvercová zvonice z kamene. Půlkruhová přístavba, kterou nechal z vděku postavit jeden občan České, pochází z roku 1902. Ve zvonici je zvon, ulitý roku 1813 v Brně, má jen 12 kg. Dnes zvoní ráno v 7 a večer v 18 hodin. Uvnitř jsou malby od malíře Husáka, socha a oltář Panny Marie, u ní se konaly májové pobožnosti. Můj dědeček dělal 50 let bohoslužby. Někdy jsem přijede pan farář z Kuřimi a každou sobotu se tam chodí 5-6 žen modlit růženec. Historicky nejstarší budovou je Baumannova hospoda, která zde stála už v 17. století a patřila ke Kuřimi. Roku 1791 ji koupil pan Baumann a tento rod jí s krátkou přestávkou provozuje 200 let.

Co Vás napadá při procházce přírodou?

V přírodě je všechno zázrak, který člověk ovlivňuje. Bůh ustanovil člověka pánem, který bude na Zemi hospodařit. Jak už to člověk dělá ve svém vlastním zájmu, egoisticky, není však vůle Boží, ale vůle člověka. Nás ve škole učili marxismus, názor, který popírá duchovní hodnoty, dlouhou dobu komunisté zdůrazňovali materialismus. V dnešní době vítězí materialismus, my ho nyní žijeme. Dnes je materialistická společnost, nikdo se neobrací k vyšším hodnotám, lidé žijí dnes a co bude zítra to nás nezajímá. Bohužel je to tak.

Nenalézáte někdy rozpor mezi vědou a vírou?

Materialistické pojetí světa je založeno na hmotě, všechno je tvořeno z hmoty. Druhé, teologické pojetí má základ ve Stvoření světa podle Bible. V kapitole Genesis Bible udává, jakým způsobem a za jak dlouho byl stvořen tento svět. Ukazuje se, že některé prvohorní horniny jsou nahoře, překrývají některé starší horniny. Podle uložení vrstev můžeme rozeznat, že zde bylo v třetihorách moře apod. Pro mě je tajemstvím, jaké horninotvorné pochody a procesy zde byly samy od sebe, samovolně. To je pro mě nevysvětlitelné. Jiří Grygar astronom, vědec, věřící člověk říká, že nelze vylučovat vědu a víru, jsou to dvě věci, které se vzájemně doplňují. *„Když se provádí metodické bádání ve všech vědních oborech skutečně vědecky a podle mravních zásad, nebude nikdy ve skutečném rozporu s vírou, protože věci světské i věci víry pocházejí od jednoho a téhož Boha.“* (Universum č. 1, 1989.)

Podle Tomáše Halíka musí být víra podepřena a musí vzbuzovat pochybnost. Věřit neznamená jenom říkat, to je jasný. Právě pochybnost mě přivede k hledání názoru, který nás utvrdí, že právě tak je to správně.

Děkuji za rozhovor.

Dáša

Setkání lidí s lidmi

Poprvé a věříme, že ne naposledy

Vzpomenete si, co se letos jedenáctou nedělí v mezidobí událo v naší farnosti?

Napovím, pokud marně pátráte v paměti, že došlo ke společnému setkání nejen celé farnosti, ale dané akce se zúčastnili zástupci města a mnoho kuřimských občanů... Již se každému z nás vybaví vzpomínka na 1. Farní Den v naší farnosti.

Tato akce měla příznivý ohlas téměř u všech zúčastněných. Větu dokazuje vyhodnocení ankety, kde měl každý návštěvník farního dne možnost vyjádřit se k dění ve farnosti a k farnímu dni. Na otázku „Co se mi líbí na farním dni“ se vyjádřilo sedmdesát procent dotázaných, část odpovědí je uvedena v tabulce. Na dotaz v anketě „Jaké jsou nedostatky?“ reagovali čtyři lidé.

Přiznejme si, že ne vše bylo perfektní a dokonalé, přesto si troufnu tvrdit, že jedno bylo nad slunce jasnější: Kuřimští farníci spolu dokáží komunikovat, spolupracovat, připravit super program pro sebe i ostatní a společně vytvořit úžasnou atmosféru přátelství!

Na závěr malou perličku. Jedna farnice mi vyprávěla, jak její známá byla farním dnem nadšena a povídá: „Moc se mi to líbilo, bude se to pořádat každý měsíc?“ Takovému přání nelze vyhovět, ale dá-li Pán Bůh, setkáme se příští rok na Druhém farním dni.

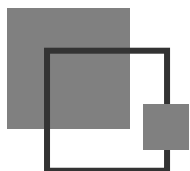
Co se mi líbí na farním dni?
„nadšení, vstřícnost, udělat něco pro druhé“
„je pro všechny věkové kategorie“
„setkání s jinými lidmi mimo liturgii“
„možnost seznámit se s děním ve farnosti“
„velká účast, příprava, vzorná organizace“
„že jste začali a chcete něco dělat, začněte novou tradici, tradic je v Kuřimi nedostatek“
„myslím, že se celkově moc povedl“
„pohostinnost, laskavost“
„moc se mi líbí nápad a nasazení lidiček“
„hojná účast a zajímavý program“
„že je počasí, pivo a lidi“
„že je hojná účast, přednáška a výstava v kostele“

Jaký je nedostatek farního dne?
„chybí mi tu náš otec, snad se brzy uzdraví“
„málo lidí“
„horko“
„velká organizovanost, dospělým bych nechala více volnosti“

Zhodnocení farního dne

Dne 7. 9. ve 20 hodin v klubovně fary se koná zhodnocení farního dne. Zváni jsou nejen všichni organizátoři, ale i farníci.

Hanka a Jana

Cesta časem

Z historie kuřimského kostela

Na stránkách Petrklíče Vám přinášíme seriál nazvaný „Cesta časem“. Není ani odbornou a vědeckou prací, ani si neklade za cíl něčím takovým být. K jeho vzniku nás vedla snaha umožnit touto formou obyvatelům, návštěvníkům, rodákům a přátelům naší farnosti poznat historii kostela sv. Maří Magdaleny v Kuřimi od roku jeho založení v roce 1226 až po současnost. Podnětem k napsání tohoto seriálu byla stejnojmenná výstava instalovaná v prostorách oratoře kostela u příležitosti prvního Farního dne 17. 6. 2007.

Podle Vlastivědy moravské (1923), farní kroniky a dalších materiálů jsme se snažili zmapovat celou časovou osu.

13. století

Z roku **1226** pochází zakládací listina k vybudování kostela sv. Maří Magdaleny. Kostel nechal v románském slohu postavit český král a markrabě moravský Přemysl I. Otakar (* po 1155, † 15. 12. 1230, český kníže 1192 – 93 a 1197 – 98, král 1198 – 1230 /korunován 1203/; syn krále Vladislava I.) a ustanovil jeho příslušnost k brněnskému chrámu sv. Petra. Nejstarší písemná zmínka o existenci obce Kuřim je právě v této zakládací listině, jež zní:

„Ve jménu svaté a nerozlučné Trojice. Amen.

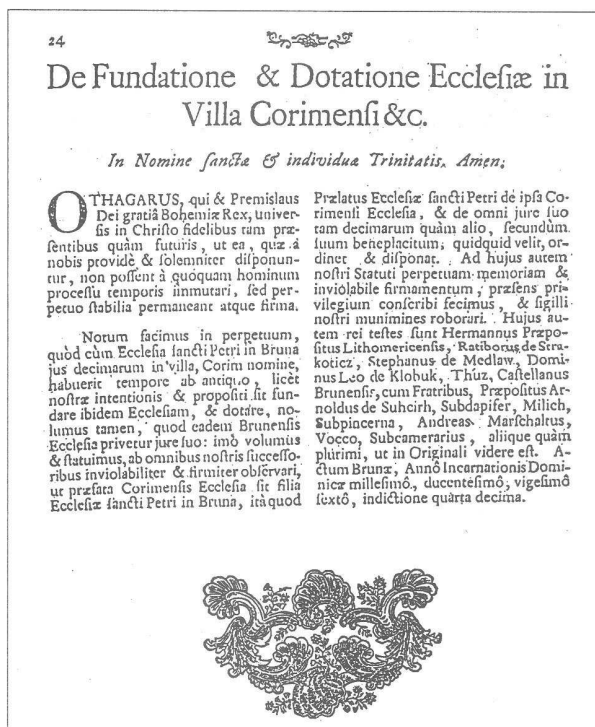
Otakar, kterýžto Přemysl, z Boží milosti král Čechů, všem věrným v Kristu jak přítomným tak budoucím.

Aby ty věci, které jsou námi prozíravě a slavnostně ustavovány, nemohly být od někoho z lidí během času měněny, ale aby zůstávaly neměnné a pevné, činíme známo na věčné časy, že poněvadž kostel sv. Petra v Brně měl ve vsi jménem Corim právo desátků od dávných dob, třeba i z našeho úmyslu a záměru byl založen kostel tamtéž a dotován, nechceme pak, ať týž kostel brněnský není zbavován svého práva; ba dokonce chceme a ustanovili jsme, aby ode všech našich následovníků nerušeně a pevně bylo dbáno, aby dotčený kuřimský kostel byl dceřným kostelem kostela sv. Petra v Brně, tak ať probošt kostela sv. Petra z onoho kostela kuřimského a ze všeho jeho práva, jak desátků tak jiným, podle svého přání cokoli by chtěl, nařídí a ustanoví. Na věčnou paměť pak tohoto našeho ustanovení a neporušitelnou pevnost toto privilegium nechali jsme sepsat a hradbou pečeti naší opevnit.

Svědkové pak této věci jsou tito: Heřman probošt litoměřický, Ratiboř ze Strachotic, Štěpán z Medlova, pan Lev z Klobouk, Tas kastelán brněnský s bratry, probošt Arnold Luh, Círh podstolí, Milíč podčeší, Ondřej maršálek, Vok podkomoří pana krále, Martin farář z Dačic, Heřman farář z Přibyslavic, Viktor farář z Uničova, Jan, Zdislav, Šimon, kaplani paní královny a mnozí další.

Dáno v Brně léta od vtělení Páně tisícího dvoustého dvacátého šestého, ve čtrnácté indikci.“

(Moravská zemská knihovna Brno)

Text zakládací listiny kostela sv. Maří Magdaleny vydaná českým králem a markrabětem moravským Přemyslem I. Otakarem v roce 1226.

V roce 1226 byla založena i fara a stavení bylo ještě roku 1806 ze dřeva.

Roku 1250 markrabě moravský Přemysl spojil týž nový kostel, „jenž od násilníků odtrhnut a sekvestrován byl“ (tj. vnucená úřední správa majetku) opět s kostelem sv. Petra a Pavla v Brně pevnými desátky a několika lány tak, aby zůstaly s ním spojeny, aby kostel kuřimský kostelu sv. Petra jako dcera matce své byl poddaný. Právo patronátního kostela kuřimského i desátek zůstal pak navždy při kostelu sv. Petra v Brně.

(Markrabě moravský Přemysl, zvaný též Jednooký, byl synem Přemysla I. Otakara a Konstancie Uherské; jeho sestrou byla Anežka Přemyslovna, později Svatá Anežka Česká a bratrem Václav I.; roku 1234 byl se svou matkou spoluzakladatelem kláštera Porta coeli v Předklášteří, kde byl roku 1239 pochován.)

Od roku 1286 byla v Kuřimi samostatná farnost a jako farář je uváděn Jakub, kaplan krále Václava.

Historie kuřimské farnosti a kostela

První kostel sv. Maří Magdaleny, který stával na místě dnešního, byl postaven v románském slohu. Byl založen Přemyslem Otakarem I., českým králem a markrabětem moravským, roku 1226. Ten ustanovil jeho příslušnost k brněnskému chrámu sv. Petra, ten měl právo patronátního kostela a desátku. Z tohoto roku se dochovala i zakládací listina kostela, kde je mimo jiné i první dochovaná písemná zmínka o Kuřimi. Románský kostel byl jednolodní, zachovala se část jeho původní zdi s románským oknem v prostoru vedle kazatelny. Roku 1250 byl od násilníků odtržený kostel v Kuřimi znovu spojen s kostelem sv. Petra a Pavla v Brně.

Patrně ve 2. pol. 15. stol. byla k severní zdi lodi kostela přistavěna hranolová věž.

Roku 1648 byly kostel a fara vypleny Švédy. Asi o sto let později vypracoval architekt Mořic Grimm projekt na přestavbu zchátralého středověkého kostela na nový pozdně barokní kostel zhruba v podobě, v jaké ho známe dnes. Nový kostel byl vystavěn v letech 1766–1772 za faráře Jana Gandiniho. Stavba byla financována z vlastního farního jmění a z odkazu zemřelého kuřimského faráře P. Františka Adamce (+ 1765). Dne 24. 10. 1772 byl kostel posvěcen P. Janem Brunnem, děkanem brněnským. V Kuřimi je od tohoto data odvozeno slavení tzv. hasičských hodů.

V 19. století byly provedeny celkové opravy kostela a roku 1889 byl kostel znovu vysvěcen brněnským biskupem dr. Bauerem. Patrně tehdy byla přemístěna sakristie a nad ní zřízena oratoř; stalo se tak přestavbou někdejší kaple.

V novodobé historii patří mezi zásadní stavební úpravy: roku 1987–1988 fasáda věže, 1990 nová krytina na lodi kostela, 1998 výměna věžní kopule, v letech 1998–1999 statické zajištění kostela a konečně roku 2000 nová fasáda kostela.

Samostatná farnost je v Kuřimi od roku 1286. Od roku 1634 je v Kuřimi vedena matrika, farní kronika je psána od roku 1770. Fara byla založena roku 1226 a do roku 1806 byla dřevěná. Roku 1819, za faráře P. dr. Antonína Woscha, byla postavena místo dřevěné fary fara nynější. Farních pozemků bylo v Kuřimi 25ha 21 arů, v Mor. Knínicích 27ha 61 arů, v Malhostovicích 1ha 27 arů.

Farnost Kuřim vedlo od roku 1608 podle farní kroniky a zápisů v matrikách 27 duchovních správců. Jim pomáhalo 58 kaplanů. Poslední kaplan v Kuřimi byl roku 1954.

Hřbitov byl do roku 1833 kolem kostela. V době černého moru byli zemřelí pochovávaní v místech Malé České (1829, 1832, 1855). Nový hřbitov existuje od roku 1833.

Jana

Přečetli jsme

Dokonalá svoboda

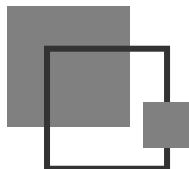
Pouze ve velmi výjimečném případě sáhnu po téže knize podruhé. Knížka Maria Calasanz Ziescheové *Dokonalá svoboda* je výjimkou. Sáhl jsem po ní podruhé. Nikoliv z nudy nebo proto, že by nebylo co číst. Sáhl jsem po ní tak jako hladový tělem sahá po chlebě, tak jako hladový duchem sahá po svátosti. Vědomě a s jistotou jsem přišel k prameni očekávaje naplnění a nalezení nové opory pro duchovní život v období, které je pro mne příliš náročné, než abych vše dokázal zvládat vlastními silami. Očekával jsem tedy od útlé knížečky hodně. A našel? Našel!

Knížka *Dokonalá svoboda* není novinkou, česky vyšla již v roce 1996 v nakladatelství Portál. Není také díky svému námětu a nepopíratelnému talentu autorky neznámou. Ale i pro tyto z vás, kteří jste knížku četli, může být tato „recenze“ oživením a připomenutím díla úžasné hodnoty.

Námět netřeba příliš připomínat. V tom prvním plánu jde o mnicha, který tráví většinu svého života v klášteře na ostrově Reichenau v Bodamském jezeře. Tento mnich, Heřman z Altshausenu, je od dětských let ochrnutý, často trpí silnými bolestmi, díky nimž mnohou noc probdívá. Je odkázán jen a jen na pomoc druhých. Tolik tedy první plán námětu. No a co?

No a co..čtenář velmi záhy začne chápat, že na jednoduché platformě zmíněných okolností, na zdánlivě nudném a statickém pozadí života v klášteře, se teprve začíná odehrávat příběh úchvatné dynamiky duchovního růstu, který může být pro mnohého z nás inspirací a světlem. V této rovině není ani tak důležité to, že je Heřman z Altshausenu velmi talentovaným tvůrcem, spisovatelem, skladatelem, učencem přírodních věd a že se aktivně podílí na vzdělávání mladých mnichů. To vše je samozřejmě obdivuhodné, při jeho nemoci, a po lidské stránce si zaslouží obdiv a úctu. To mnohem důležitější sdělení je ale právě rovina duchovního růstu, kterou nám autorka s porozuměním tomuto světu a s bravurním vypravěčstvím představuje. A právě tady se můžeme s Heřmanem setkávat. Nesnadno se s ním ztotožníme v přirozené lidské rovině. Nejsme ochrnutí a většina z nás není vědcem, skladatelem a spisovatelem. Ale v rovině duchovní? Každý z nás hledá. Každý z nás touží po Domově, kam by mohl patřit. Každý procházíme tu a tam obdobím duchovní pouště, kdy zjišťujeme, že si nejsme jisti tím, co

děláme nebo tím, čím jsme. Kdy se cítíme bezmocní, ochrnutí. A právě tehdy, v okamžicích bloudění a hledání, k nám promlouvá život Heřmana: přijímá svůj úděl. Nikoliv snadno, jednoduše, prostým rozhodnutím. Ale krok za krokem, postupným zráním. Jsme svědky jeho vnitřního zápasu, který je reakcí na nové a nové životní zkoušky.

Heřman z Altshausenu přijímá veškeré své omezení, přijímá i službu od druhých, která ho dříve zahanbovala. Nabízí Pánu sám sebe. Takový, jaký je. A stává se svobodným, stává se srdcem celého kláštera. Byť bezmocný tělem, je oporou a světlem pro všechny spolubratry v těžkých obdobích jejich komunity. Stává se oporou a světlem i pro krále Jindřicha a papeže Lva IX.

Co na tom, že nás od Heřmana z Altshausenu dělí asi tisíc kilometrů a asi tisíc let? Má nám stále co říci. A já doufám, že až zase jednou zapadnu do závěje duchovního tápání a nejistoty, přijde bernardýn- záchranář a na krku se mu bude houpat knížka Dokonalá svoboda.

Mirek

Ptali jste se na Boha?

Mám pár velmi dobrých přátel. Váším si jich pro mnoho věcí a jednou z nich je jejich krásný „nešvar“. Vždy při setkání s nimi mohu téměř pravidelně očekávat, že mi donesou knihu. Kterou, jak vždycky tvrdí, „stojí za to si přečíst“. Právě touto cestou se mi do ruky dostala kniha s názvem „Ptali jste se na Boha“. Ihned jsem zaváhala: téma nekonečné (a to doslova). Co může autor sdělit na pár stránkách (120)?

Než jsem se pustila do čtení knihy, proběhl můj obvyklý malý rituál: Lehká knížečka formátu A5 – vejde se mi do kabelky, hurá! Prohlédnu pečlivě obal, který je nevýrazný – šedá barva, žádný obrázek, pouze velký otazník a velká písmena názvu knihy. Mám ráda vůni knih, avšak tato již není cítit novotou, vyšla z tiskárny před patnácti lety a z ohmataných stránek je poznat, že rozhodně neležela v regálu knihovny. O autorovi knihy André Frossardovi se dočítám, že je konvertitou, stal se členem Francouzské akademie, publicista, novinář. Francouz a novinář? Očekávám velmi kritický pohled. Takto naladěna jsem začala knihu ve vlaku cestou do práce číst... A málem jsem zapomněla vystoupit! Obsah knihy mě docela uchvátil!

Jde o soubor čtyřiceti sedmi otázek, zahrnujících v sobě další podotázky a odpovědi. Dotazy jsou velmi důrazné (Co je to víra...?, Křesťanství ztroskotalo..., Dokažte mi, že Bůh existuje, Je třeba se modlit?, Mají se křtít malé děti?, Proč je na světě nespravedlnost?, Co je po smrti?...) a jsou předkládány v plné „nahotě“, tak, jak se autora přímo ptali studenti. Zároveň tito mladí lidé v knize uvádějí argumenty a názory obhajující zpravidla negativní stanovisko. Na dotazy a argumenty pak reaguje Frossard ve své osobní výpovědi, která není zahlcena spoustou odkazů na jiné autory (pro zachování zdání vědeckosti), odvolává se především na jednoho Autora, Boha a jeho zjevení v Bibli. Frossard v knize shrnuje stav poznání, ale zároveň nabízí osobní stanovisko, své vlastní svědectví víry. Neopírá se ryze o vědecké poznatky, vychází z přesvědčení, že svět je rozumný a otevřený každému. Každý člověk má svůj tzv. „selský rozum“, který ho může dovést k Tvůrci hledáním příčiny všeho na světě.

Doporučuji knihu věřícím i nevěřícím. Lidem, kteří Boha hledají, kteří jsou zvědaví, ptají se a pátrají po odpovědích. Tato knížka čtenáře povzbudí k dalším otázkám ve věcech víry a hledání odpovědí na ně, které by měly, tak jako u Frossarda, vycházet z vlastního přesvědčení. Budou-li podloženy výroky Bible, znamená to přijetí víry v Boha tak, jak věří Církev.

Na závěr uvádím krátkou ukázkou z knihy: Otázka zněla „Jak máme číst Bibli?“ A Frossard píše: „...*Písmo je pokm, spíše se jím živíme než bychom je četli. Ve slovech, která jsou ulitami přechovávajícími Boha, máme hledat jen stejně tajemný způsob Boží přítomnosti jako v hostii. Kdybych se nebál pohoršení, řekl bych dokonce, že Bible je jediná kniha, kde na slovech vůbec nezáleží, jsou to okna otevírající se světlu a na jejich tvaru záleží jen velmi málo. Když mi někdo řekne, že se texty v průběhu věků určité změnilo a že nejeden z nich musela kritika přehodnotit, odpovím klidně, že to má význam jedině pro odborníky, badatele, zvědavce, anebo, jak to řekl Léon Bloy, pro ty „kdo hledají hnidy i na křídlech slunéčka sedmítečného“. Přijímám Bibli tak, jak mi ji církev nabízí, s úpravami vykladačů, anebo bez nich: Bůh dokáže učit beze slov nebo jakýmikoliv slovy. Hledám jeho přítomnost a zvuk jeho hlasu podle výroku Krista, který říká: Mé ovce znají můj hlas“ a nikoliv „mé ovce znají mou myšlenku.“ Bible je pro mne nástrojem hudby...“*

Elvíra

Kniha: André Frossard, „Ptali jste se na Boha“, Portál 1992

Další knihy A. Frossarda vydané u nás:

- Portrét Jana Pavla II., 96 s., Praha 1990
- Bůh je, já jsem ho potkal. Je jiný svět., 171 s., Praha 1992,
- Nebojte se! dialog s Janem Pavlem II. 285 s., Olomouc 2000

Mše svatá pro děti

Milé děti, milí rodiče, babičky, dědečkové, strýčkové a tetičky, kmotřenky a kmotříčkové!

Po prázdninách vás budeme opět zvat na mše svaté, kdy chceme především našim dětem nabídnout účast na bohoslužbě takovým způsobem, aby z ní měli radost a tuto radost si společně s Vámi odnášeli domů.

První poprázdninová mše svatá bude věnována svatému Václavovi a bude se konat v neděli dne 30.9.2007, tradičně v 11:00. Přijďte všichni a s předstihem.

Lída

Moderní média III.

V posledním dílu jsme se věnovali prohlížení webových stránek a pro začátek jsme uvedli www.vira.cz a www.katolik.cz. Zatím jsme byli jen v roli pasivního příjemce. Byla by škoda zůstat jen na této úrovni a nevyužít další možnosti komunikace a tou je posílání zpráv jiným osobám. Dnešní díl bude věnován e-mailům.

Co je to e-mail? E-mail (čteme ímejil) je zkratka electronical mail – elektronická pošta. Ovšem nebudete muset kupovat známky a váš e-mail dorazí k protinožcům během několika vteřin. E-mail se skládá z vlastní zprávy a případných příloh. Pomocí e-mailu si můžete dopisovat s přáteli, kteří nemusejí být v danou chvíli aktivně připojeni k internetu. Stačí jen, když čas od času každý vybere svou e-mailovou schránku a odpoví na přijaté e-maily. Ty jsou uloženy na serveru, dokud je majitel nesmaže. E-mail patří ke komunikačnímu standardu a můžete pomocí něj komunikovat nejenom se svými přáteli, ale i s úřady, pojišťovnami, prodejci atd. a tak ušetříte spoustu času.

První čím tedy začneme, je vytvoření e-mailové schránky. Můžeme využít služeb některých serverů a zdarma si zřídit tuto schránku pomocí prohlížeče například na:

www.seznam.cz

www.idnes.cz

Existují samozřejmě i zahraniční, ale zde nečekejte podporu v českém jazyce. A proč je to zadarmo? Náklady na provoz těchto serverů jsou placeny z reklamy. Založení účtu je snadné, zvolíte si jméno a heslo. Zvláště do jména schránky a raději ani do hesla nedávejte speciální české znaky. Vaši přátelé v cizině by vám asi neodepsali. Takže vaše adresa bude vypadat nakonec jan.novak@seznam.cz. Adresa se skládá ze jména (to si volíte), dále následuje znak @ (zavínáč) a po něm je jméno serveru.

V tuto chvíli máte vše potřebné a můžete napsat e-mail. A pokud nemáte ještě komu, můžete napsat třeba nám do redakce – adresu jistě najdete! Časem od svých přátel zjistíte e-mailové adresy a budete moci psát i jim.

Závěrem bych rád připojil několik poznámek.

- E-mail může obsahovat takzvané přílohy. Jsou to soubory, které chcete připojit k e-mailu – například fotky. U těchto příloh je zapotřebí sledovat velikost. Zpravidla můžete v jednom e-mailu odeslat jen několik fotek. To je dáno limitem na velikost e-mailu – bývá kolem 5MB což odpovídá přibližně témuž počtu fotek.
- Některé přílohy se přes některé servery nepřenáší – tím se brání alespoň částečně přenosu virů.
- Některé servery nepřijímají poštu od neověřených serverů. Tím se zabraňuje šíření nevyžádané pošty – tzv. spamů. Takže se může stát, že e-mail k někomu nedorazí. To se stává zvláště pokud píšete někomu na firemní e-mailovou schránku. U těch „internetových“ tato omezení zpravidla nebývají.

Možnost komunikovat s ostatními je základní pilíř i pro jiné aplikace. O těch bude ale řeč až v dalším dílu.

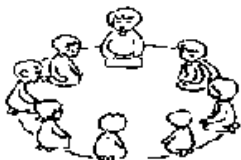
Dan

Nedělní mše o jedenácté – děti s sebou!

Milí rodičové a prarodičové a všichni ostatní, kteří máte při nedělní bohoslužbě vlastní děti nebo děti od sousedů, či úplně cizí vedle sebe v lavici, na klíně...

Zamyslete se nyní chvíli nad těmito otázkami: Jsou tam tyto ratolesti hodné? Sedí v klidu, dávají pozor celou mši? Nic je nedokáže rozptýlit? Nezlobí a neposednost je jim cizí? Neptají se: „Mami (taťko, babi, dědo), kdy už bude konec?“ Rozumí všemu, co se děje u oltáře během mše svaté?

Pokud jste na všechny výše uvedené otázky odpověděli kladně, tak nezbyvá než vám gratulovat k zázračnému dítěti. Vy ostatní však nezapoukejte a čtěte dál.

Od září plánujeme *nedělní mše o jedenácté s katechezí pro děti*. Co to znamená? Po evangeliu děti odejdou společně s katechetkou do oratoře. Tady se budeme snažit dětem přiblížit slavení mše svaté, vysvětlit jim čtení, evangelium. Po přinesení darů k oltáři se vrátí zpět do lavic.

Věříme, že se nám podaří děti vést tak, aby jejich víra byla znamením ochoty, lásky, úcty a pomoci druhým a staly tak dobrým příkladem pro ostatní. Povzbudit je, aby pro ně nedělní mše nebyla nutně zlo začaly se do kostela těšit.

Aby katecheze měly smysl a byly přínosem, dovolujeme si i vás požádat o spolupráci. Ta spočívá především v zájmu o to, co si vaše dítě z katechezí odnáší, jestli se mu tam líbí, zda má do příště splnit nějaký úkol...

Na všechny děti ve věku od 5 pěti let (i mladší, pokud přijdou v doprovodu rodiče) se těší

a

katechetky Hanka a Janka

PS: Sledujte, prosím, nástěnku a vitrínu před kostelem, bude tam včas vyvěšen plakátek s termínem první katecheze!!!

Farní tábor Mrákotín

Druhý týden v červenci strávily děti a mládež z kuřimské farnosti společně v Mrákotíně, kde pro ně byl připravený zajímavý a napínavý program. Mottem tábora bylo „Velká zkouška“. Motto vám asi nic neřekne, ale já vám napovím. Během celého pobytu se četla legenda o indiánech, kteří měli za úkol splnit tzv. indiánskou zkoušku dospělosti. Děti se toho ujaly v plném nadšení a v rámci svých možností také splnily zkoušku. K tomu ještě lovily Orlí pera za malé bobříky. Zajímavou změnou byla prohlídka města Telče, kde se dětem líbilo. A večery byly různorodé, táborák a nebo společné hry. Počasí nám moc nepřálo, ale i přesto se tábor vydařil a rychle to uteklo. Ve zdraví jsme se vrátili 14. 7. do Kuřimi.

Hanka a Eva

Kulturně-duchovní dění

1.9. od 9:00 do 16:00 hodin se bude konat **Diecézní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou**

Program:

- 9:00 Příprava na bohoslužbu – svědectví rodin, zpívání s kapelou
- 10:00 Pontifikální mše svatá – celebruje bměnský biskup Vojtěch Cikrle
- 11:30 Program na hlavním pódiu, na zámeckých nádvořích a v bazilice – loutkové divadlo, koncerty, krátké přednášky pro rodiče a mládež, výtvarné dílny, soutěže, lukostřelba, pohádková zahrada, adorace, prohlídka muzeí, středověké městečko pro mládež a další
- 15:45 Závěrečná modlitba, požehnání, písnička na cestu

Po skončení pouti naváže další program v rámci Klášterní noci.

12. – 14. 10. **Víkend pro seniorky**, P. S. Peroutka, SJ

16. – 20. 10. **Exercicie s Pannou Marií**, P. J. Hladiš, SJ

26. – 30. 10. **Duchovní cvičení pro všechny**, P. A. Krasucki, OP

21. – 24. 11. **Duchovní cvičení pro manžele**, P. M. Kabrda, SDB

Pořádá Poutní a exerciční dům Stojanov, Velehrad

Kontakt: velehrad@stojanov.cz, tel.: 572 571 531

Katka

Misijní kongres dětí v Brně

dne 6. října 2007 se uskuteční setkání mladých misionářů z celé České republiky v Brně. Kongres je určen nejen dětem zapojeným v Papežském misijním díle dětí, ale také všem ostatním dětem, které mají zájem se o misiích z celého světa něco dozvědět. Na tomto kongresu můžete poznat děti, které se staly malými misionáři, zahrát si spolu s nimi různé hry, zúčastnit se soutěží.

Kongres bude probíhat v brněnské katedrále a pěti dalších brněnských kostelech. V každém kostele se představí jeden z pěti kontinentů. Akce začíná v 9:00 hodin, následuje pásmo modliteb, písní a scének. V 10:00 hodin čeká malé účastníky misijní olympiáda, divadelní pásma a koncert křesťanských písní. Program zakončí mše svatá celebrotaná biskupem Vojtěchem Cikrlem.

Pokud máte, děti, zájem zúčastnit se kongresu, neváhejte a запиšte se na přihlašovací listinu, která bude vyvěšena první a druhý týden v září na nástěnce v kostele společně s podrobným programem celého výletu na tuto akci.

Elvíra

3.
CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ KONGRES DĚTÍ
sobota 6. října 2007
Brno

Duchovní centrum sv. Františka z Pauly hledá pracovníci

DC sv. Františka z Pauly ve Vranově u Brna hledá věřící ženu nebo dívku pro pomocné manuální práce - (v kuchyni, při úklidu, praní, žehlení, pomoc v kostele i na zahradě) - nejlépe z Brna nebo okolí, schopná dojíždět denně do práce (v krajním případě ubytování na 2 lůžkovém pokoji). Podmínkou je schopnost dobré komunikace ve společenství. Pracovní poměr na 1 rok.

Kontaktní osoba - sestra Zdislava Nosková 541 239 264, zdislava@vranov.cz.

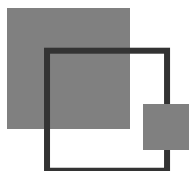
Pro vnitřní potřebu vydává farost v Kuřimí

Uzávěrka příštího čísla je 30. 9. 2007

Redakční rada: Kateřina Šťastná, Hana Prokopová, Petra Vašeková, Jana Kolaříková, Jana Němečková, Dáša Montagová, Petr Prokop, Dan Planer, Mirek Strašák

*Příspěvky prosím zasílejte na e-mail: casopispetrklic@centrum.cz, nebo dejte do schránky vzadu v kostele
Časopis Petrklič bude také zveřejňován na internetových stránkách: www.sweb.cz/fara.kurim*

Ohlédnutí za prvním Farním dnem v Kuřimi

